

Skarga wniesiona w dniu 3 sierpnia 2021 r. – Portigon / Komisja Europejska**(Sprawa T-462/21)**

(2021/C 368/54)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Portigon AG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci A. Bischke, H.J. Niemeyer i F. Grossmann)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności w całości wydanej wobec Portigon AG decyzji Komisji z dnia 20 maja 2021 r. (C(2021) 3489) (AT.40324 – Europejskie obligacje skarbowe);
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchanym i braku uzasadnienia
 - Komisja nie wyjaśniła w sposób zrozumiały i nie uzasadniła prowadzonego wobec skarżącej postępowania, wobec czego naruszyła art. 296 ust. 2 TFUE;
 - Komisja nie wystosowała do skarżącej uzupełniającego pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń, a jedynie kierowała do niej zwykłe opisy stanu faktycznego.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady jednolitości porządku prawnego

Wydając zaskarżoną decyzję, Komisja podważa swoją decyzję dotyczącą pomocy państwa z 2011 r.
3. Zarzut trzeci dotyczący niesłusznego nieskorzystania przez Komisję z przysługującego jej uznania
 - Komisja w sposób błędny nie uwzględniła zastrzeżeń skarżącej i nie skorzystała z uznania przysługującego jej przy wydaniu decyzji.
4. Zarzut czwarty dotyczący przyjęcia błędnego założenia o istnieniu jednolitego i ciągłego naruszenia
 - Komisja w sposób błędny przyjęła założenie o istnieniu jednolitego i ciągłego naruszenia, które miało wykraczać poza okres przedawnienia.
5. Zarzut piąty dotyczący błędnej oceny pod kątem art. 101 TFUE zachowania podlegającego sankcjom i braku uzasadnienia wymaganego przez art. 296 ust. TFUE
 - Komisja oceniła wszystkie zachowania w sposób błędny jako celowe ograniczenie konkurencji. Pozornie odczuwalne skutki na rynku nie zostały przez Komisję dowiedzione.
 - Komisja w sposób błędny przypisała skarżącej zachowanie wcześniejszego pracownika.
6. Zarzut szósty dotyczący błędnego wydania rozstrzygnięcia stwierdzającego istnienie naruszenia na podstawie art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 ⁽¹⁾
 - Decyzja narusza art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, ponieważ Komisja nie ma uzasadnionego interesu w wydaniu decyzji przeciwko skarżącej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. 2003, L 1, s. 1).